11de JAARGANG — CURACAO DEN 31n. MAART 1894 — N° 535

AMIGOE DI CURACAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,25.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels fl 0,50, voorelken regel meer fl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN VAN PIETERMAAI, N° 129.
UITSLUITEND AGENT VOOR EUROPA:
P. JOLY & J. MARTIN,
66. RUE LAFAYETTE, PARIS.

E Courant aki ta sali toer dia Sabra.
Su prijs di Abonnement ta fl. 2,— pa tres luna, pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl 10,— pa anja.
Un number só fl. 0,25.
Un anuncio di 1 té 7 regel fl. 0,50 cada regel mas fl. 0,07½.

EEN ANARCHISTISCH PROGRAM

Nog zijn de namen van Vailiant en Henry op aller lippen: nog is de verontwaardiging over de laatste anarchistische moordaanslagen niet bekoeld, of weder ging in de laatste dagen de mare rond, dat in een tooneelgebouw te LUCCA en tijdens een godsdienstoefening in een kerk te GRENOBLE bommen geworpen werden, die, Gode zij dank, wel niet de verwoestingen aangericht hebben, die de vreeselijke sekte ervan verwachtte, maar niettemin haar streven en drijven meer en meer in het licht stellen.

Bij die ontzettende woelingen vraagt menigeen zich af: Wat willen ze toch, de anarchisten, welk doel jagen ze na?

Wat willen ze, de anarchisten, welk doel jagen ze na? Niet veel hebben zij, wier programma is — zooals Deroulède eens zeer geestig opmerkte in de fransche Kamer — „te leven zonder werken en te dooden zonder vechten" op deze vraag geantwoord: wel spreken zij van een maatschappij, waarin de menschen in harmonie zullen leven en geen wetten noodig zullen zijn, doch hoe de anarchisten zich deze maatschappij denken, daarvan is weinig bekend. Voor zoover men kan nagaan, werken de anarchisten in Europa niet volgens een bepaald plan; ieder van hen gevoelt de behoefte de *bourgeois*-maatschappij omver te werpen, en geeft daaraan op zijne wijze en te zijner tijd uiting, hetzij door een pistoolschot, hetzij door een bom, hetzij door opruiing — en zij, die het laatste middel toepassen, zij niet de minst gevaarlijken. Toch bestaat er, volgens de *N.-Y. Herald*, een vast anarchistisch plan, neergelegd in een proclamatie, welke de ronde heeft gedaan onder de anarchistiche groepen in Amerika en die afgekondigd zal worden op den dag van „den alles-overweldigenden, algemeenen opstand of omwenteling", zooals aan het hoofd daarvan te lezen staat.

De korte inhoud dier proclamatie wordt als volgt aangegeven:

„In iedere gemeente, waar het volk overwonnen heeft, zullen revolutionaire commissies bijeenkomen, welke de bevelen van het revolutionaire leger zullen uitvoeren. Alle werklieden zullen gewapend, alle gezaghebbenden, hetzij keizers, koningen of presidenten omgebracht worden. Terzelfder tijd zullen de vijanden des volks in grooten getale vermoord worden.

„In alle gemeenten worden opstanden verwekt, de oorlog kan eerst dan eindigen wanneer de vijand tot den laatsten man gedood is. Alle eigendom gaat aan de gemeenschap over. Totdat een harmonische orde van zakén ingesteld zal zijn, zal alle schuld vervallen, zullen alle in pand gegeven voorwerpen aan den eigenaar teruggegeven en zál geen woninghuur betaald worden.

„De gemeenschap verschaft een ieder de noodige levensbehoeften, totdat allen werk zullen hebben. Een gemeente, welke levensmiddelen te over heeft, zal het overschot geven aan een gemeente, waar te weinig is. Vakvereenigingen zullen opgericht worden, waarvan alle fabrieken, gereedschappen, grondstoffen enz. tot gemeenschap zullen behooren. Dit is de grondslag, waarop de nieuwe maatschappij opgebouwd zal worden.

„De gemeenschap ontvangt de geproduceerde goederen en houdt daarvan uitdeeling. Scholen — ook voor volwassenen — moeten opgericht worden. In de kerken zal men den godsdienst der waarheid en der kennis verkondigen.

Wetboeken, strafregisters, contracten en dergelijke stukken worden verbrand. De gevangenissen worden geopend, leger en politie afgeschaft. Wie zich verzet, wordt gedood."

Zoodanig zijn de middelen, waardoor de anarchisten hun doel hopen te bereiken: een rechtvaardige (?) maatschappij te stichten. De proclamatie geeft verder een beschrijving van de inrichting dier maatschappij.

„De maatschappij zal bestaan uit onafhankelijke gemeenten, welke door een reeks verbonden, uit vrijen wil aangegaan, bijeengehouden zullen worden. Van tijd tot tijd zal het volk, zonder onderscheid van geslacht, bijeenkomen, om over zaken van algemeen belang te beraadslagen en hen aan te wijzen, die het geschikt acht om zijn besluiten uit te voeren. Het onderscheid tusschen de steden en het platteland moet vervallen, de huurwoningen en de nauwe straten moeten verdwijnen, om plaats te maken voor flinke woningen omgeven door tuinen, bewoond door een groep menschen, welke te zamen zullen huishouden, om hun comfort zooveel mogelijk te vermeerderen. Privaat eigendom bestaat niet, alles behoort aan de gemeente, van wie ieder de levensbehoeften kan verkrijgen, welke hij verlangt. Het totaal van de aanvragen zal de te produceeren hoeveelheid bepalen. Allen, zoowel mannen als vrouwen, hebben een aandeel in de productie, met behulp van machines en de scheikunde zal de arbeid tot een minimum beperkt worden, zoodat het grootste gedeelte van den dag met genoegens doorgebracht kan worden. Enkelen moeten hun vrijen tijd aan hun medeburgers wijden en een werkzaam aandeel nemen in het algemeen bestuur; anderen zullen zich nuttig maken door het schrijven van boeken of het houden van lezingen, weder anderen kunnen lessen aan de Hoogeschool bijwonen, welke voor allen toegankelijk zijn. Scholen voor de ontwikkeling van schilders, beeldhouwers en musici moeten in het bijzonder aangemoedige worden.

Zij, die van kinderen houden, en vrouwen zullen de onderwijzers van beroep moeten bijstaan in het onderwijzen van het opkomend geslacht. Het onderwijs wordt gegeven in de open lucht. Ten einde lichaam en geest gelijkmatig te ontwikkelen, zullen de lessen afgewisseld worden met lichaamsoefeningen.

„In schouwburgen en concertzalen moeten allen vrijen toegang hebben, de artisten zullen door de gemeente beloond worden.

„Iedere man zal vrij zijn in de keuze van een levensgezellin."

De proclamatie eindigt met de schoonklinkende belofte, dat in de nieuwe maatschappij alle ellende, misdaad, onrechtvaardigheid en wat dies meer zij verdwenen en de tijd aangebroken zal zijn, om inderdaad van het leven te genieten.

Hoe men het echter aanleggen zal, de menschen zoo te veranderen dat zij voor zulk een maatschappij geschikt zijn vooral nadat men eerst vreeselijk heeft gemoord en dus wraakzucht opgewekt, dat is nog het geheim van de anarchisten.

UIT TRINIDAD

Wij lezen in het dagblad *Catholic News* van Port d'Espagne:

Verleden Zaterdag 17 februari ontving de kommandant van het Russisch adviesjacht *Général-Amiral* de Katholieke Geestelijkheid van Trinidad aan boord, namelijk 10 Paters Dominicanen en 4 Paters van den H. Geest en het H. Hart van Maria. Door verscheidene russische officieren met het stoomjacht aan wal afgehaald, werden zij aan boord met militaire eer begroet en ontvangen door den kommandant Berg met zijn schitterende état in groot uniform. Een peloton mariniers presenteerde het geweer, terwijl de muziek de *Marseillaise* speelde.

Men begaf zich naar den grooten

FEUILLETON.

Un cajita di nitro glicerina

—o—

Continuación.

—"Con que asina — ¿i pakiko justamente den e coupé aki?" mi a puntréle coe gravedad.

—"Aunque ta sintí mi grandimente, mi ta haljá mi obligá di mester bisa bo la verdad, afín di salvá quizás vida di nos toer dos. Mi ta commis-voyageur di cas di Hacé et fils, di Hamburgo, comercianto di nitro glicerina. Mi tín aki awor cerca mí, algún muestra dje preparación, inocente riba dje mes, den e cajita aki koe, según lo bo a observá, mi tini tené coe tanta prudencia bao di mi capa. Naturalmente no tin ni di más mínimo peligro cerca dj'éle, á menos koe él no ser violentamente sacudí ó koe hende no misji coe n'éle coe candela, i esai, sinembargo, solamente na caso mui raro."

—"Na caso raro........" mi a exclamá. "Mi ta salí bai aki fô."

—"Mi ta rogá bo........"

—"Muchas gracias, bo a tendé. ¡Solamente na caso raro! Mi kier....."

—"Mi tá rogá bo di largá mi caba papiá. Solamente na caso koe bo pistol largá su tiro bai ó koe e cajita ser sacudí, anto lo por socedé masjá bon koe....."

—"I e cajita aljí bo ta trecé den e coupé aki, señor," mi a gritá exasperá i mi dientenan tabata bati coe otro. "¡I además bo ta humando tranquilamente bo sigar! Si acaso bo pegá sonjo i e maldita cajita kitá........i mí, pacífico tata di familia coe seis jioe........mi ta sali bai aki fô............"

—"Mi ta rogá bo encarecidamente, señor................

—"Muchas gracias, mi ta sali inmediatamente. Ta un vagabundería sin igual di trecé semejante máquina infernal bin vregá bao di nanisji di un conciudadano."

—"El ta toer empaquetá según prescripción."

—"I na mi cuidao ta keda pa bo ser *empaquetá* según prescripción di lei, ¡bo a comprendé mí! Spera un poco noemá te ora nos yegá na e promer estación."

—"Pero, señor, sintá ketoe mi ta suplicá bo. ¿Bo no ta mirá com e cajita ta movê bai biní? Tené bo sosegá á lo menos pa cinco minuto; ta den bo propio interés. Mi ta invitá bo di tranquilizá bo; no tin ningún peligro. Curpa dje cajita ta fuerte i seguro; mira ki sólido él ta trahá."

I coe tanta imprudencia e homber a dal tapadera dje cajita un moketa, koe morto di susto mi a boelá den hoeki dje coupé.

—"¡Pa amor di Dios, largá e cajita ketoe!" mi a gritéle yen di miedo. "No dal él más i tirá bo sigar afô."

—"¡Bah! ya ta cinco anja mi ta viajando coe e cajita sin nunca él a kitá mi di humá," e commis-voyageur a grunjá i él a caí sinta coe tantoe forza koe e cajita a boelá den laria.

Toer mi sangre a cuajá den mi curpa. Mi a resolvé di moderá mi tono i di tratá di conmové e homber.

—"Querido compañero di viaje," asina mi a coeminsá tartamudeando, pero coe un dulzura particular den mi voz: "mi ta pidi bo den nomber di toer lo ke bo ta stimá i apreciá di no larga e maldita cajita aljí kita caì. I si acaso bo kier yena medida di bo bondad, mi ta pidi bo di tirá bo cabitoe di sigar afô; á lo sumo nos falta solamente cinco minuto pa yegá na estación, i lo ta sensible, duroe i doloroso pa nos boelá den e desgraciado cinco minuto."

Mientras mi tabata tratando, pa mi discurso, di ablandá i enternecé corazón dje homber, e atrevido a keda ta harí mi desvergonzadamente den mi cara; casi su cinismo por a hací mi desesperá.

Na e momento aljí, pito dje locomotor a resoná i tren a coeminsá ta stop poco poco.

Mi a lamantá pará pa mi batí n'e porta di glas pa nan bin trocá mi di wagón i pa mi abandoná lo más pronto posible e mangasina di polvo.

Visiblemente e desconocido tabata parcé spantá koe mi por a envolvéle den algún disgusto: podiser también mi lenguaje patético a influenciá riba dj'éle.

—"No molestiá bo," él dici; "no tin ningún clase di peligro."

—"Esai bo a cantá mi caba duranti hinter camina; ma mi ta haljá koe tin más koe peligro," mi a respondéle i coe ansia mi tabata spera nan bin habri porta.

—"Mirá un cos," él dici coe harimentoe, i di repente él a tirá e cajita peligrosa bin caï mi dilanti.

Mi a dal un grito boelá atrás como si fuera mi tabata den laria caba. Ma no a socedé nado.

Temblando di susto mi a kedá ta mirá e maldito cofrecito, temiendo koe pa momento él por doená ainda su explosión — pasobra según toer apariencia ta coe un hende loco mi tabatin di haci.

—"No tin nada adén sino placa," e desconocido a gritá hari, ora tren a stop pará; "mi a mirá bo ta prepará bo revolver — i fô dje hora mi a keda toer spantá. Ta p'esai mi també a hincá miedo den bo curpa, señor mío." I sonriendo él a keda ta schop e preciosa cajita.

Su palábranan a coeminsá haci cos ta clará un poco.

—"Mi a toemá bo," él a continuá pa un ladrón di camina."

salon, waar de Z. E. Pater Hilarius bij het aanbieden van den eerewijn der kommandant het volgende adres voorlas :

Hoog Edel Gestrengen Heer Kommandant. Veroorloof in naam der fransche Missionarissen van deze kolonie UHEG. te bedanken voor uwe bijzondere attentie door ons te laten berichten „dat uw Etat-major „het zich tot eer zoude rekenen, de „katholieke Missionarissen aan boord „te ontvangen."

Trouwe onderdanen van hare Engelsche Majesteit en dankbaar aan haar Bestuur voor de groote vrijheid ons gegeven „en de bescherming en de hulp aan onze Apostolische bediening verleend, blijven wij toch innig aan Frankrijk ons Vaderland gehecht. Wij beminnen het vurig. Ook wij gevoelen de werking dier verrukkelijke aandoeninge zijner harten. Want Frankrijk stond in den laatsten tijd ontroerd : in Rusland had het een hart gevonden even nobel als het zijne „toen de vertegenwoordigers dier beide groote natiën elkander in Cronstadt en Moskou, in Toulon en Parijs broederlijk omhelsden.

Toen voor eenige maanden een oorlogsgerucht door Europa ging, zocht Frankrijk rondom iets, wie het desnoods een vriendenhand zou toereiken. Welnu Zijne Majesteit de Czaar van Rusland die over 125 millioen menschen heersch, stak het zijn machtige hand toe onder den uitroep „ik wil vrede".

Wij katholieke Missionarissen, verkondigers van den vrede door den Zaligmaker op de wereld gebracht, wij bidden en vertrouwen dat uw verheven Souverein nog zeer vele jaren den vrede onder de volkeren beware. Ook zijn wij, fransche Priesters Hem dankbaar voor de bewijzen van eerbied en toegenegenheid aan den katholieken godsdienst in Frankrijk gegeven en de eereteekenen aan onderscheidene bisschoppen geschonken. Wij bidden voor den voorspoed der groote russische Natie, de alvermogende God zegene en bescherme haar en in het bijzonder UHEG. Heer kommandant, uw état majoor en uw equipage.

En nu drink ik de gezondheid van den Keizer der Russen.

Diep getroffen beantwoordde de kommandant deze oprechte vurige wenschen. Hij bedankte de Missionarissen voor de eer Hem en zijn schip aangedaan, prees hun grootsch werk voor de beschaving en wenschte hen gezondheid, krachten en alle noodige hulp toe om aan hun schoone zending te kunnen beantwoorden. Hij voegde erbij dat dit adres naar Rusland zou worden opgezonden.

Na het schip met ruim 500 koppen bemand in oogenschouw te hebben genomen keerden de Paters na een allerhartelijkst afscheid, met de sloepen naar wal terug.

— "¡ Famoso compliment !" mi dici, pasobra mi a coeminsá ta comprendé e caso.

— "Si ; ¿ ta pakiko anto bo a sacá e revolver ?"

— "Pa bisa verdad......mi a cordá bo kier a hortá mi," mi a exclamá, recobrando valor, pasobra ya pórtanan a habri.

— "¡ Famoso compliment ! — él dici hariendo —" di modo nos ningún di dos no tin nada di tirá na cara di otro."

Ya coe tono di nos palabra tabata sincero, nos no a cordá más di trocá wagon, visto koe cos a ser explicá. Atentado den ferrocarril, principalmente anochi, no ta sinambargo un imposibilidad, i como nos toer dos tabatin suma considerable di placa coe nos, ta bien fácil pa hende comprendé den ki ansia i desconfianza nos tabata.

Toer satisfecho i bon nos a yegá na nos destino, sin koe e cajita di nitro glicerina a boelá i sin koe mi a haci uso di mi revolver. Ma nos mutua satisfacción no por a compensá, di ninguna manera, e horrible susto koe mi compañero a haci mi pasá durante viaje.

— FIN —

NIEUWSBERICHTEN

CURAÇAO.

De Gouverneur zal tot nadere aankondiging des Zondags niet ontvangen.

Curaçao 30 Maart 1894.

De Adjudant van den Gouverneur,

R. W. van Wieringen.

Bij Koninklijk besluit van den 26n. Februari 1894 No. 28 zijn de heeren E. D. E. van den Bossche en Mordechay S. L. Maduro, met ingang van den tweeden Dinsdag van de maand Mei van het jaar 1894, tot lid van den Kolonialen Raad benoemd.

Bij Gouvernements beschikking dd. 27 Maart ll. No. 180 zijn de heeren F. Agterberg, H. J. T. Boomgaart, Chs. A. Jones, I. van Lier en R. W. van Wieringen uitgenoodigd zich te belasten met de leiding van het volksfeest, te geven op den verjaardag van H. M. de Koningin op den 31 Augustus 1894.

Bij Gouvernements beschikging dd. 27 Maart ll. No. 181 is de heer H. H. R. Chapman tot plaatsvervanger van den Kantonrechter alhier benoemd.

Bij Gouvernements beschikking dd. 27 Maart ll. No. 185 is aan den heer P. Faarup, Gezaghebber van St. Eustatius, een binnenlandsch verlof voor den tijd van twee maanden tot herstel van gezondheid verleend.

Bij Gouvernements beschikking dd. 28 Maart ll. No. 192 is de heer Charles A. Jones, op zijn verzoek, van de opdracht ontheven om lid uit te maken van de Commissie voor de leiding van het volksfeest op den a. s. verjaardag van H. M. de Koningin, en is de heer H. H. R. Chapman verzocht om, in stede van genoemden heer Jones, het lidmaatschap van die commissie te aanvaarden.

Aan huurders van loketten van brieven en andere stukken op het Postkantoor wordt hierbij bekend gemaakt, dat de huurpenningen over het 2e. kwartaal 1894 tot en met den 10n. April a. s. op dat kantoor zullen worden ontvangen.

Bij niet voldoening van den huurprijs tot op den 10n. dag van het nieuwe kwartaal zal de huur als vervallen beschouwd, en over het onbetaalde loket door voormeld kantoor ten behoeve van anderen beschikt worden.

Lijst van onafgehaalde en onbestelbaar bevonden brieven:

Damian Baez, Enrique van Esp, José Norwood, J. B. Gorsira & Co., Francinet Fornis.

Stukken niet voor verzending en bestelling vatbaar : twee ongefrankeerde drukwerken geadresseerd aan Eudomario Gonzales, alhier en Manuel Palacio Renjifo, alhier en een brief geadresseerd aan Maximiliano Christoffel, Ubi ?

BUITENLAND.

Roma.—De plechtigheid, bekend onder den naam „Pauselijke kapel", waarmede Zaterdagochtend 3 Maart in het Vaticaan de verjaring werd gevierd van den dag, waarop Leo XIII de tiaar op de slapen gedrukt werd, heeft het volgende verloop gehad.

Ten half elf begaf Leo XIII zich naar de zaal der Paramenten, kleedde zich in den witten met goud geborduurden kapmantel, liet zich de tiaar op het hoofd zetten en nam op den grooten draagstoel plaats, geflankeerd door de waaiers der *flabellarii.*

De stoet, bestaande uit de hofheeren, de generaals der orden, de te Rome aanwezige prelaten, bisschoppen en aartsbisschoppen, de kardinalen en den prins van dienst bij den troon, trok door de loges, de hertogszaal en de koningszaal, waar zich overal een groote menigte bevond, die weerhouden werd door de opgestelde rijen der palatijnsche garde. De edelwacht en Zwitsersche lijfwacht omringden den Paus, die de menigte zegende en er zeer gezond uitzag.

In de Sixtijnsche kapel nam de Paus op den troon plaats en woonde de Mis bij, welke kardinaal Ricci opdroeg, terwijl de beroemde zangerskapel onder haren vermaarden meester Mustafà motetten zong. In afzonderlijke tribunes bevonden zich de gezanten, de Romeinsche adel, het kapittel der Maltezer orde en vele vreemdelingen.

Na de Mis gaf de Paus den plechtigen zegen en keerde ten 12 ure met zijn stoet naar zijne vertrekken terug waar Z. H. de gelukwenschen van de officieren der edelgarde, Zwitsersche lijfwacht, Palatijnsche garde en Pauselijke gendarmerie ontving.

—„Ik word nu al recht oud," zeide Leo XIII verleden jaar tot zijn lijfarts. „Zeg mij eens eerlijk : hoe lang, denkt gij, heb ik nog te leven?"

Heilige Vader," antwoordde de geneesheer, „als er niets onverwachts gebeurt, kunt gij zeker nog vijf jaar leven."

„Vijf jaar? Bravo!" zeide de Paus; „dan ben ik 88. Dat is precies de ouderdom, op welken ik zal sterven, naar een goede Franciscanerbroeder mij indertijd voorspeld heeft."

De broeder, dien de Paus bedoelde, was fra Antonio Marchi, die in de Meimaand van 1891 in geur van heiligheid te Rome is overleden. Reeds onder het Pausschap van Pius IX had fra Antonio voorspeld, dat die Paus meer dan dertig jaar op den Stoel van Petrus zou zitten.

Toen Leo XIII tot Paus was gekozen, zeide men, dat hij een jaar zou leven, zoo zwak was de nieuwe Opperpriester. Fra Antonio echter zeide : „ Wees maar niet bang ; hij blijft leven en zal twintig jaar lang Paus zijn."

Leo XIII is thans 17 jaren Paus.

— Ter gelegenheid van den 84sten verjaardag zijner geboorte (2 Maart) en den 16den zijner kroning (3 Maart) ontving Z. H. Paus Leo XIII gisterenmiddag de te Rome aanwezige kardinalen, ten getale van achttien, die den H. Vader de gelukwenschen van het H. College kwamen brengen. Dit geschiedde bij monde van den deken, kardinaal Monaco la Valetta, in een adres, waarin hij de weldaden herinnerde, gedurende 's Pausen pontificaat aan de Kerk verschaft, en de zorgen van Z. H. voor de glorie Gods, het heil der zielen en de eer der Kerk en van den H. Stoel.

De Paus antwoordde als volgt :

„ Niet zonder vrees zien Wij dit nieuwe jaar van Ons Pausschap ingaan, doordrongen als Wij immer meer en meer zijn van het gewicht Onzer zending.

„ Maar Ons hart gevoelt zich versterkt bij het overwegen van de liefde, die Ons in den boezem der Kerk vereenigt, en van den albarmhartigen bijstand van Hem, in wiens Naam Wij regeeren.

„ Thans gekomen tot het wegsterven des levens, zullen Wij blijven voortgaan, met den meest mogelijken ijver mede te werken aan de algemeene belangen der Kerk, tot op den laatsten der dagen, die God ons zal willen schenken.

„ De daden, zoo even in herinnering gebracht, zijn veeleer het werk der Kerk dan van Ons: het getuigenis van hare bovennatuurlijke, altijd grootsche, immer alom weldoende kracht.

„ Die levenwekkende werking der Kerk wordt het duidelijkst gevoeld, komt het meest te stade, wordt het meest verlangd in ons tijdvak, waarin de denkbeelden omtrent rechtvaardigheid, billijkheid, gezag, vrijheid, beschaving, vooruitgang, evenals de begrippen van zedelijkheid en godsdienst, het besef der maatschappelijke rechten en plichten, jammerlijk verdorven en bijna uitgebluscht zijn.

„ Maar de Kerk, vol deernis met de kranke volkeren, roept hen terug tot het Christelijke leven en de onveranderlijke beginselen des geloofs, der zedenleer, der rechtvaardigheid, en biedt hun de heilzaamste geneesmiddelen aan, waaraan zij behoefte hebben.

„ Zij wijst de ware oorzaken van zoovele dwalingen en rampen aan, ontrukt den boozen bedoelingen der maçonnieke sekten haren sluier, arbeidt aan het tot stand brengen van overeenstemming in de burgerlijke instellingen, boezemt den huisgezinnen een Christelijken geest in, den maatschappelijken standen de onderlinge liefde, den hoofden en wetgevers de rechtvaardigheid, den volkeren de nauwgezetheid, het plichtbesef en de onderworpenheid, en aan allen het vurig verlangen naar den vrede, die van God komt.

„ Nog niet voldaan met dezen uitslag, zoekt de Kerk de studie van de geschiedenis der wetenschappen en letteren aan te wakkeren.

„ Daar deze schatten grootendeels vervat zijn in de H. Schriften, begunstigt de Kerk de bijbelstudiën. Zij kon niet onverschillig blijven te midden der beroering, verwekt door de nieuwe werken en door de vaak onredelijke strekking der hedendaagsche leerstellingen, zij, die de wettige bewaarster en de vertolkster der Schriftuur is.

„ Dank zij der goedheid gebracht van God, die Ons gesteund heeft in die poging, Ons die Zijn zwak werktuig zijn. Jubel en lof aan Hem en Zijne Kerk.

„ Wij bidden Hem slechts het overvloedig zaad te bevruchten, dat door Ons in de Katholieke Kerk is uitgestrooid, opdat het groote vruchten voor het algemeen welzijn voortbrenge."

Hierna gaf de Paus den kardinalen den apostolischen zegen. Z. H. is zeer welvarend. Hij heeft de rede niet laten voorlezen maar ze van het begin tot het einde met krachtige en heldere stem zelf uitgesproken.

—Naar de *Times* uit Rome verneemt, bereikt de politieke crisis in Italië eene spaning, die duldeloos wordt. Alle functiën van den staat staan stil. De twee commissiën uit de Kamer, welke het dictatoriale wetsontwerp der regeering en Sonnino's financiëele voorstellen onderzoeken, bestaan geheel uit vijanden van het ministerie. Geen enkele ondersteuner van Sonnino is gekozen. De nederlaag van het ministerie door een samengaan van partijen en eene Kamerontbinding schijnen onvermijdelijk. De *Corriere della Sera* schrijft : „ Ons vaderland schijnt eenen bodemloozen afgrond te gemoet te rollen. Zoo kan het niet voortgaan. De anarchistische chaos is volkomen.

Frankrijk. — In de fransche Kamer kwam 3 Maart de kerkelijke kwestie weer ter sprake, naar aanleiding van het volgende : In 1892 verbood de socialistische burgemeester van Saint-Dénis, de citoyen Walter, uit naam der „vrijheid van geweten" niet alleen het omtrekken van processiën, maar ook het vertoonen van godsdienstige emblemen in de straten van Saint Denis. Hij grondde dit verbod op art. 45 der wet van Germinal, volgens welke „geen godsdienstige plechtigheid zal plaats hebben buiten de gebouwen aan den Katholieken eeredienst gewijd, in steden waar tempels zijn van verschillende eerediensten".

De pastoor van Saint Dénis kwam van dit besluit in hooger beroep bij den Raad van State. Deze heeft de vorige week uitspraak gedaan : het eerste gedeelte van het besluit van den burgemeester van Sain Dénis werd bekrachtigd, voor zoover het houden van processiën betreft; het tweede gedeelte, waarin het vertoonen van godsdienstige emblemen, werd verboden, werd vernietigd, want, aldus luidde de overweging, het kruis, dat een lijkkleed versiert, of het crucifix, dat achter een lijkbaar wordt aangedragen, zijn emblemen, waarop geen enkele wet iemand veroorlooft de hand te leggen.

Bij de behandeling dezer kwestie in den Raad van State heeft de heer Dumay, directeur van eeredienst, den revolutionairen burgemeester verdedigd en verklaard „uit naam der regeering" de bekrachtiging van diens besluit in zijn geheel te verlangen.

Dit feit heeft natuurlijk groote verontwaardiging onder de Katholieken gewekt, en de afgevaardigde Denys Cochin richtte Zaterdag eene interpellatie tot de regeering over deze zonderlinge houding. Minister Spuller weigerde echter, zich beroepende op het geheim der beraadslagingen van den Raad van State, over de houding van den directeur ophelderingen te geven, maar wel gaf hij te.

kennen, dat naar zijn meening en die der regeering, de republiek voortaan tegenover de clericalen zich door een nieuwen geest, een geest van verdraagzaamheid, moest laten bezielen.

Die uitdrukking deed de radicalen opspringen. Brisson, dadelijk de gegenheid benuttende, kwam op zijne gewone pompeuse manier vragen in welk opzicht de regeering eene nieuwe richting dacht te volgen. Zij erkende dus, dat de republiek tot dusverre onverdaagzaam was geweest! Hij meende, dat de republikeinsche partij niets uit haar verleden had af te zweren. Luide toejuichingen volgden, zelfs van de banken de regeeringsgezinde papenhaters.

„Wien beschuldigt gij, dien oorlog te hebben gevoerd?" riep de kerkhater Goblet uit. „Ten deele ook mijzelven," antwoordde de minister van eeredienst ronduit. „Uw *Mea culpa* dus!" wierp de radicaal Millerand hem tegen. Brisson noemde Spuller's rede een akte van berouw en wilde eene motie doen aannemen: „De Kamer vasthoudend aan de anti-clericale beginselen," enz. Applaus bij de radicalen en socialisten.

Maar Casimir Perier wist wederom de Kamer te bedaren. „Wij hebben niets uit ons verleden te verzaken en wij verzaken niets, zeide hij. maar na den achttien jaar langen strijd, waaruit de niet kerkelijke partij zegevierend te voorschijn is getreden, is de groote oorlog geëindigd, en het zou der republiek onwaardig zijn een partij-gangersstrijd te voeren, eene politiek van plagen en vitten. De eerste plicht der regeering moet voortaan zijn, niet om de redenen der verdeeldheid te laten voortduren, mar om ze weg te nemen, op kalmeering der gemoederen te werken."

Applaus. Kijk, de voorzitter van den Parijschen gemeenteraad applaudisseert ook! werd er geroepen. —Zeker, onthoudt het goed: ik juich eene verdraagzame staatkunde toe, antwoordde Alphonso Humbert.

De heer Goblet vond een bondgenootschap met de Katholieke onder aanvoering van den Paus schandalig.

Namens de Katholieken verklaarden Baudry 'dAsson en graaf De Mun, dat zij de schoone beloften der regeering zeer op prijs stellen, maar de verklaring dat de regeering niets verzaakt, vergeten zij ook niet. De regeering wil dus de verwereldlijking handhaven, de zusters buiten de ziekenhuizen, de seminaristen binnen de kazerne houden. Daarom schonken de Katholieken deze regeering geen vertrouwen: zij zullen ze echter ook niet bestrijden. Zij onthouden zich bij de stemming.

De motie van Brisson viel, en eene door de regeering aanvaardde motie-Barthou: „de Kamer, vertrouwende op den wil der regeering om de republikeinsche wetten en rechten van den verwereldlijkten Staat te handhaven" werd aangenomen.

—De anarchist Marlo, wever te Roubaix, heeft, na zonder eenige aanleiding tien dagen geleden zijn dienst verlaten te hebben, getracht zijnen oud-patroon met messteken te vermoorden. Hij had volstrekt geen grief tegen den man maar wilde hem alleen dooden, omdat hij patroon was. Bij zijne ondervraging voor den rechter aapte hij in het geven van antwoorden precies Henry na, wiens onbeschaamde onzin helaas door de Fransche bladen allerwegen letterlijk is verspreid.

Marlo is gehuwd, maar volgens de leer der „vrije liefde" had hij zijne vrouw en kinderen in den steek gelaten; hij woonde bij een kroeghouder in.

— In een der loges te Parijs werd onlangs "*tenue blanche*" gehouden. Juist was men tot het meest pathethische punt der rede van den ridder van welsprekendheid gekomen, toen de ijverige Br.·. Grimler, huisbewaarder van het Groot Oosten en venerabel directeur der dienende broeders, op zijne ronde door de gangen een man bemerkte, die op eenigen afstand voor hem liep, en wiens manieren hem verdacht voorkwamen. Die persoon was niet zeer mooi gekleed, en, wat ernstiger was, zijn ietwat versleten overjas vertoonde eene groote verhevenheid aan de linkerzijde, alsof de drager van gezegd kleedingstuk er een groot voorwerp onder verborgen droeg. Daarenboven keek de man nu en dan rond op eene wijze, die aarzeling verried; hij zag eerst naar rechts, dan naar links, en sloeg een anderen gang in. Kortom, men zou gezegd hebben, dat hij er niet erg op gesteld was, gezien te worden.

„Geen twijfel", dacht de ijverige Br.·. Grimler, „het is een anarchist, die eene bom bij zich heeft. Hij verwart onze Broeders met gewone bourgeois. Hij wil het Groot-Oosten in de lucht doen vliegen!"

En snel als het licht vloog de venerabele directeur der dienende broeders op den verdachten persoon toe (want hij is niet voor de poes, die Br.·. Grimler) en pakte hem dadelijk bij den kraag onder het uitstooten van alarmkreten.

Men snelt toe en omringt den man, die zich verzet, overbluft en verlegen. Hij wordt gedwongen, te vertoonen wat hij onder zijne jas verborgen houdt. Het was een doodshoofd!

De gewaande anarchist, die slechts een gewone profaan was, op de *tenue blanche* verzocht, had van zijne aanwezigheid in het geheimzinnige gebouw geprofiteerd, om zeer onbescheidenlijk zijnen neus te steken in een „kamer der overpeinzingen," waarvan men — o jammerlijke nalatigheid — de deur op een kier had laten staan, en een weinig nauwgezet grappenmaker als hij was, had hij het wel aardig gevonden, een der doodskoppen, die bij de inwijdingen dienst doen, mee te nemen als herinnering aan zijn avondje bij de Broeders Driepunters. Daarom was hij zoo verlegen, toen hij in de gangen liep te dwalen om naar de buitendeur te zoeken, zich als dief ontdekt te zien.

Natuurlijk moest hij den doodskop teruggeven en heelwat bittere verwijten van de schare der dienende Broeders slikken.

Br.·. Grimler bracht hem naar de voordeur, onderweg zijn onwaardig gedrag, het misbruik dat hij van de maçonnieke gastvrijheid had gemaakt, enz. lakende, en het doodshoofd werd naar de kamer der overpeinzingen teruggebracht, die nu deugdelijk op slot ging,

Br.·. Grimler, van wiens moedig gedrag aan den raad der orde werd kennisgegeven, heeft van zijnen voorzitter een „balustrade" bedankjes en gelukwenschen gekregen.

Duitschland.— Volgens de *Indépendance belge* loopt te Berlijn het gerucht, dat de verstandhouding tusschen keizer Wilhelm en prins Bismarck sedert 's Keizers bezoek op Friedrichsruhe weer minder goed is. Gedurende dat bezoek zou de keizer aan den maaltijd bij het bespreken van politieke vraagstukken ten zeerste met Bismarck van meening hebben verschild.

In hoeverre die geruchten waarheid bevatten, licht nog in 't duister, maar het heeft de aandacht getrokken, dat de *Hamburger Nachrichten* in de laatste dagen weder tegen den „nieuwen koers" te velde trekt.

De goede verstandhouding, die Caprivi met Rusland zoekt, is evenwel volkomen in Bismarck's ouden koers, en hij houdt het roer stevig vast. De commissie uit den Rijksdag heeft het grootste deel van het handelstractaat reeds goedgekeurd, en te St.-Petersburg toont men zich daarvoor wat ongeduldig.

De Czaar en de Czarin hebben de toezegging gedaan, Woensdag 7 Mrt. op het bal van den Duitschen gezant te zullen verschijnen. Daar de Czaar slechts bij hooge uitzondering op de bals der vreemde gezanten verschijnt wordt er volgens de *Köln Zeitung* groote beteekenis gehecht aan dit bezoek, en beschouwt men het als een gunstig teeken.

Nog gunstiger teeken zou het zijn, als waar is, hetgeen beweerd wordt: dat eene ernstige botsing tusschen Pruisische uhlanen en Russische kozakken op de Poolsche grens heeft plaats gehad, maar dat de wederzijdsche regeeringen het feit geheim houden om de gemoederen niet op te winden.

Naar te Moskou wordt verteld, zouden de uhlanen, die schuld hadden aan de botsing, van de woedende kozakken klop hebben gekregen en zouden deze de uhlanen wel een uur ver op Pruisisch grond gebied hebben achtervolgd.

— De bladen van Bismarck zijn verbitterd, omdat de keizer, Caprivi en de ministers den aartsbisschop van Posen met alle eerbewijzingen ontvangen. "Het is verwonderlijk", zegt de Algemeine Zeitung, "dat Caprivi, die in geenerlei betrekking staat tot Mgr. Stablewski, gemeend heeft hem een Poolsch-clericaal déjeuner te moeten aanbieden. In dezen tijd spreekt men zooveel over den slechten indruk, die in Rusland het verwerpen van het handelstractaat maken zal. Zal Rusland echter niet met meer verwondering deze eerbewijzen aan zijn verklaarden vijand aanschouwen?

Engeland. — Gladstone is niet meer eerste-minister van het Britsche Rijk. Hij heeft koningin Victoria omde bekende redenen zijn ontslag verzocht, en de koningin heeft het hem verleend.

Gladstone beval de koningin bij de keus van zijn opvolger lord Rosebery aan, die heden op Windsor Castle zou ontboden zijn. Lord Rosebery zou den post van premier op zich nemen. Men gelooft, dat het kabinet slechts twee wijzigingen zal ondergaan.

De *Times* zegt, dat Gladstone's plan tot ontslagnemen reeds vóór de reis naar Biarritz gerijpt was. Hij deelde het echter alleen eenigen vertrouwden en der koningin, maar niet aan het ministerie mede.

Algemeene verslagenheid heerscht in liberale kringen.

De beweging der radicalen tegen lord Rosebery als opvolger van Gladstone word krachtiger. De *Daily News* erkent, dat Rosebery als zoodanig onmogelijk is, tenzij hij in het Lagerhuis zitting nemen kon en wilde.

Gisterenavond heeft de koningin van Gladstone en zijne echtgenoote afscheid genomen; het grijze echtpaar dineerde aan de koninklijke tafel de Windsor.

Wanneer lord Rosebery, de tegenwoordige minister van buitenlandsche zaken en een nog jong man, de leiding van de Britsche regeering in handen krijgt, zal Engeland er niet slechter bij varen. Hij is een bekwaam staatsman en, hoewel de liberale beginselen voorstaande, zeer gematigd; vandaar dan ook, dat Labouchère en zijn clubje radicalen zooveel beweging maken tegen zijne benoeming.

In de buitenlandsche staatkunde heeft Rosebery vaak eene bijna conservatieve richting gevolgd, en zeker zullen onder zijn bestuur de groote partijen meer verzoeningsgezind worden, en de strijd tusschen Hooger en Lagerhuis, nog daags voor zijn aftreden door Gladstone geopend, het scherpe karakter verliezen, dat hij onder den *grand old man* zeker zou gekregen hebben. Men vraagt zich zelfs af, of Gladstone niet opzettelijk zoo de Lordskamer heeft aangevallen (wat zonder de minste voorkennis zijner medeministers geschiedde), om de koningin te dwingen hem zijne ontslagaanvrage toe te staan.

Rosebery is niet zoo voor de Fransche Republiek gezind als Gladstone en heeft meer sympathie voor Duitschland. Ook zulks zal de internationale staatkunde geen kwaad doen.

Oostenrijk. — Het *Valerland* meldt: Oostenrijk gaat nu op zijne beurt een nieuw handelsverdrag met Rusland sluiten. Gisteren vertrok Kalnoky reeds naar Budapesth, waar ook de andere ministers tot het voeren van onderhandelingen zullen samenkomen. Die welwillendheid heeft natuurlijk zijn terugslag op Frankrijk. President Carnot was zoo beleefd, om onmiddellijk na aankomst van keizer Frans Jozef te Menton dezen een telegram van verwelkoming te zenden, waarop de Oostenrijksche keizer met een telegram van dank en de verzekering zijner oprechte vriendschap antwoordde.

Of de Czaar te Abazzia zal komen of niet, is nog onbekend. Zijne aarzeling is wel te begrijpen, daar de prins en de prinses van Bulgarije er in de eerste dagen der volgende maand ook zullen toeven. Blijkbaar staat Europa aan den vooravond van gewichtige politieke gebeurtenisen, een grooten stap tot den algemeenen vrede. Als de Czaar ertoe kan besluiten, den toestand van Bulgarije te erkennen, en daarop leggen Duitschland en Oostenrijk het aan, dan is het grootste gevaar voor Europa weggenomen.

Misschien zal Italië dan ook zijne bewapening kunnen verminderen. Ook koning Humbert zal nl. te Abazzia komen, zoogezegd bijwijze van tegenbezoek voor de visite, die de Duitsche keizer met zijne gemalin hem einde dezer maand te Venetië willen brengen.

Blijkbaar echter wordt te Abazzia eene bijeenkomst der Europeesche vorsten voorbereid.

Als het gevaar, waarmee het anarchisme nu alle landen van Europa zonder onderscheid bedreigt, een der bijkomende beweegredenen tot dezen stap is — en dit mag wel vermoed worden — dan zal het springen der bommen in Frankrijk, Spanje, Oostenrijk en Italië ten minste tot iets goed zijn geweest.

VERSCHEIDENHEDEN

En gruwelijke moord heeft te Duisburg plaats gehad. Volgens aangifte van haar eigen man had een vrouw, na voorafgaanden twist met dezen, in een toestand van dronkenschap haar eigen eenjarig kind gewurgd. De met de lijkschouwing belaste geneesheer bevestigde de verklaring van den man. De onnatuurlijke moeder werd in hechtenis genomen.

Een treurig beeld uit een rampzalig familieleven.

—

Dezelfde ramp waardoor de stad Schneidemühl is getroffen, doet zich thans voor te Eisleben. De werking in den bodem is er reeds van zoodanigen aard, dat in verscheiden straten de kelderverdiepingen onderloopen en in een aantal huizen de muren beginnen te scheuren, tengevolge van een grondverzakking waardoor ook in de straten reeds spleten zijn ontstaan. Nu en dan hoort men er een onderaardsch gerommel. Omtrent de noodige maatregelen schijnt er nog verschil van gevoelen tusschen de deskundigen te bestaan.

—

Kapitein tegen een jong officier:

Zooals je natuurlijk weet is er morgen een zonsverduistering, iets wat niet iederen dag voorkomt. Laat de manschappen morgen om vijf uur in marschtenue op de exercitie plaats aantreden, dan kunnen ze dit hoogst zeldzame natuurverschijnsel zien en ik zal hen dan de noodige verklaringen geven. Valt er regen dan is er natuurlijk niets te zien en dan laat je de manschappen in de excercitiezaal aantreden.

Officier tegen een onderofficier:—Op last van den kapitein zal er morgenochtend om vijf uur een zonsverduistering plaats vinden in marschtenue met verklaring van den kapitein, iets wat niet iederen dag voorkomt. Bij regenachtig weer is er buiten niets te zien, maar dan zal de zonsverduistering in de zaal plaats hebben.

Onderofficier tegen een korporaal:

Morgenochtend om vijf uur, aantreden van de zonsverduistering, manschappen in marschtenue.

De kapitein zal in de zaal de noodige verklaringen geven als 't soms mocht regenen, iets wat niet iederen dag voorkomt.

Korporaal tegen de soldaten: — Morgenochtend om vijf uur, groot verduistering in marschtenue. Bij regenachtig weer in de buitenlucht, bij zonneschijn in de exercitiezaal.

Estando para volver á la patria, me despido por estas afablemente de todos mis amigos que no he podido visitar personalmente, como también de cuantos se interesan por el Colegio "Sto. Tomás".

Pro. Mª Alfonso v. d. Langerijt,
Rector.

Marzo 31 de 1894.

BEVALLEN van een Zoon.
Mevr. VAN WIERINGEN—BALLOT.

Curaçao, 31 Maart 1894.

Uit de hand te koop:

Door vertrek naar elders een heerenhuis van 9 vertrekken, regenbak, koraal en verdere gemakken voorzien en gelegen op den berg Overzijde alsook eenige goed onderhouden meubels te bevragen bij de ondergeteekende.

Curaçao, den 8n Maart 1894.
WED. H. J. KRIJT,
GEB. HILDEMAN.

J. S. SCHEIDELAAR
Calla grandi – Otrabanda

a ricibi koe vapor Holandés sigá "*María Christina*" i flor blanco, pretoe i di color.

Curaçao, 13 Januari 94.

HANDLEIDING
BIJ HET
ONDERWIJS IN HET ENGELSCH
DOOR
C. STOFFEL.

Uitspraak, Lees- en Vertaalboek.
2 deelen à fl. 4.—
BY
A. Bethencourt é hijos.

ACABAN DE LLEGAR
á la Librería de
A. BETHENCOURT É HIJOS.

LIBROS EN BLANCO
GRAN VARIEDAD
— DE —
FORMAS Y TAMAÑOS
Copiadores de carta, índices, libretas, etc., etc.

PAPEL
— DE —
TAPICERÍA

Riquísimo y variado surtido ha llegado á la Librería de

A. BETHENCOURT É HIJOS.

"Pidi I Lo Boso Haja"

ta titulo di un boeki di Misa koe mi a ricibi poco dia pasa i koe tin toer oracion necesario pa un bon cristian. Nan ta masjar boenita gebinder, propio pa regalo, i nan prijs ta di *f* 0.75 te *f* 4.50. També mi a haja masjar boeki di Misa na holandes, masjar boenita i di diferente prijs. Mi ta ofrece també un colleccion di Katholieke Ill... tie boenita gebinder; pa informacion cerca.

AURELIO ALVAREZ

LA SANGRE, EL CEREBRO Y EL ALIENTO

UN banquillo puede sostenerse con tres patas, pero no con dos, pues para su equilibrio debe, por lo menos, tener tres puntos de apoyo.

Las tres patas, ó puntos de apoyo, en que descansa la vida humana son; la sangre, el cerebro y el aliento, ó sea, la circulación, los nervios y la respiración. Quítese una de estas tres patas, y caemos, es decir, morimos.

Pero, además, y como no sucede con las patas de un banquillo, estos tres puntos de apoyo de la vida están relacionados entre sí, y cuando uno se debilita se debilitan los otros. Si la sangre de un hombre no es pura, su cerebro y su aliento sufren; son una especie de trinidad, tres fases de una vida, ó sea una vida que corre mediante tres canales. Y cuán extraordinariamente se mezclan y se separan!

Prestemos atención á lo que sigue: "No tenía yo descanso, sólo podía dormir mny poco; sentía convulsiones en todo el cuerpo; á menudo me levantaba durante la noche poseido de gran terror y excitación. Todo me molestaba, hasta la presencia de un amigo. Estaba yo triste y de mal humor, y quería siempre hallarme solo."

Hé aquí un caso en que los nervios estaban trastornados, y en que una de las tres patas del banquillo aflojaba y amenazaba romperlo todo. Un estado tal como el que describe el escritor de aquellas líneas, es no solo penoso sino alarmante; porque todo movimiento, toda sensación, toda clase de poder en el cuerpo depende de los nervios y, cuando estos se desarreglan todo el régimen de la salud está perdido; pulmones, corazón, riñones, etc., todo funciona mal; porque debe saberse que los nervios lo rigen y gobiernan todo. Sin ellos, es el cuerpo lo mismo que un buque sin capitan ó timonel á merced de cualquier viento que sople. Es una situacion terrible. "Es el camino de la locura;" ó se le pone pronto remedio, ó viene un resultado que es peor que la muerte.

Qué es lo que le produjo esta enfermedad á ese hombre? Preguntémoselo. Tal vez trás de eso haya algo, una causa no sospechada: tal vez otra de las tres patas del banquillo se debilitó antes que los nervios. Nada sacaríamos sin nuevas averiguaciones.

Pues aquí están, ya las tenemos. En su carta encontramos una declaracion que nos las sugiere, y que es la clave de todo el misterio.

"No tenía apetito, ó tenía muy poco," añade. Esa fuente de fuerza y de vitalidad, el sistema digestivo, había cesado de funcionar, y lo que es todavía peor, estaba llena de materia pútrida en fermentación. Gases venenosos y ácidos mortíferos se engendraban en él, como se engendran en una cuba de basuras en putrefacción; se introducían en la sangre, y eran llevados á todos los órganos y partes del cuerpo. Los nervios, desde el cerebro hasta la punta de los dedos, estaban aniquilados y envenenados; y ¿quién puede tocar una guitarra cuyas cuerdas están todos enmohecidas y discordes? Que otra cosa sino enfermedad y sufrimiento, seguido muy de cerca por la locura y la muerte, pueden provenir de nervios que están llagados por la inflamación faltos de un nutrimiento que se niega? No es milagro que el que nos escribe no pudiera soportar aun la compañía, de sus amigos más queridos y buscase la soledad, como una miseria menor.

Pero ¿cómo acabó todo esto? Los lectores que sufren de postración nerviosa y de todas las demás formas de indisposiones de nervios, no quedarían satisfechos hasta que se lo revelásemos. Hé aquí la respuesta:

"Un amigo mío" (continúa el que aquello escribe) "que había venido padeciendo de lo mismo, me aconsejó que tomara el Jarabe Curativo de la Madre Seigel, diciéndome que á él le había curado. Seguí su consejo, y despues de haber usado este remedio durante una quincena, todos los malos síntomas desaparecieron, y me hallé en perfecta salud. Conciento de buen grado en la publicacion de estas declaraciones, si V. cree que pueden ser de utilidad á los que sufran de un modo semejante (firmado). Manuel Valle Martinez, peluquero, Calle Loarte, 32, Granada.

Qué es lo que se deduce de estos hechos? Cuál de las tres patas del banquillo es la que primero cedió? Pues, el estómago. O en otros términos, todo el desarreglo nervioso no era más que una de las consecuencias de la indigestion y la dispepsia. Y eso es lo que sucede en casi todas indisposiciones que llenan el mundo de pacientes, y enganan á pacientes, y médicos; todas se derivan de torpeza ó paralización en la digestión. Cúrese esta solo causa, y se verá libre de sus varios y múltiples resultados.

Conseguir esto es la misión del Jarabe Curativo de la Madre Seigel. El va directamente á la raíz del mal, al punto de partida de la enfermedad, los órganos digestivos, y esparce la rica y pura sangre de la salud á través de todas las venas.

TYD-TAFEL.
DE STOOMSCHEPEN VAN "THE RED D LINE"
TUSSCHEN
NEW-YORK,
LA GUAYRA, PUERTO CABELLO, CURAÇAO, CORO EN MARACAIBO

1894.	Caracas.		Venezuela		Philadelphia		Caracas.		Venezuel		Philadelphia	
Vertrekt van NEW YORK....	Maart	6	Maart	15	Maart	24	April	4	April	14	April	24
Komt aan te CURAÇAO	,,	12	,,	21	,,	30	,,	10	,,	20	,,	30
Vertrekt van ,, ...	,,	13	,,	22	,,	31	,,	11	,,	21	Mei	1
Komt aan te PTO. CABELLO	,,	14	,,	23	April	1	,,	12	,,	22	,,	2
Vertrekt van ,,	,,	15	,,	24	,,	2	,,	13	,,	23	,,	3
Komt aan te LA GUAYRA..	,,	16	,,	25	,,	3	,,	14	,,	24	,,	4
Vertrekt van ,, ..	,,	19	,,	28	,,	6	,,	17	,,	27	,,	7
Komt aan te PTO. CABELLO	,,	20	,,	29	,,	7	,,	18		28	,,	8
Vertrekt van ,,	,,	20	,,	29	,,	7	,,	18	,,	28	,,	8
Komt aan te CURAÇAO	,,	21	,,	30	,,	8	,,	19	,,	29	,,	9
Vertrekt van ,, ...	,,	21	,,	30	,,	10	,,	20	,,	30	,,	9
doet LA GUAYRA aan .... om passagiers en *Mails* aan wal te zetten en in te nemen	,,	22	,,	31	,,	11	,,	21	Mei	1	,,	10
Komt aan te NEW-YORK...	,,	28	April	6	,,	17	,,	27	,,	7	,,	16

Stoomschip Mérida.

Vertrekt van CURAÇAO......	Maart	13	Maart	22	Maart	31	April	11	April	21
Komt aan te MARACAIBO......		14		23	April	1		12		22
Vertrekt van "		18		28		7		17		27
Komt aan te CURAÇAO........		19		29		8		18		28

De Stoomschepen van deze lijn zijn expresselijk in Philadelphia voor deze vaart gebouw en hebben zeer geriefelijke kajuiten voor passagiers.

RIVAS, FENSOHN & Cia.,
Agenten.

ACEITE HOGG
de HIGADO FRESCO de BACALAO, NATURAL, MEDICINAL
El mejor ... la mas alta recompensa en la ... UNIVERSAL DE PARIS DE 1889
R... 40 ... en Portugal, en el Brazil ... primeros medicos del mundo entero, ... Pecho, Tos, Personas debiles, ... Niños raquiticos, ...
Es mucho mas activo ... y que los aceites blancos de Noruega, ...
Se vende ... SELLO AZUL del Estado Francés
SOLO PROPIETARIO: HOGG, 2, ... Castiglione, PARIS, Y EN TODAS LAS FARMACIAS.

En Casa de todos los Perfumistas y Peluqueros de Francia y Estranjeros
La VELOUTINE
Polvos de Arroz especial
PREPARADO AL BISMUTO
Por CH^les FAY, Perfumista
PARIS, 9, Rue de la Paix, 9, PARIS

ASMA, Catarros, Opresiones y las Enfermedades de las Vias respiratorias, se curan con los **TUBOS - LEVASSEUR**
NEURALGIAS y todas las Molestias nerviosas, se curan al instante con las Píldoras anti-neuralgicas del Dr CRONIER
Exigir el Sello de Garantia de la Union de los Fabricantes.
Paris: Farmacia ROBIQUET, 23, rue de la Monnaie, y en las principales de las Américas.

LUZ DIAMANTE,
LONGMAN & MARTINEZ,
NEW YORK.
Libre de Explosion, Humo y Mal Olor.
— De Venta Por —
Las Ferreterias y Almacenes de Viveres.

Paul F. G. CURIEL

biedt het geëerde publiek zijne diensten aan tot het geven van lessen in de Fransche taal en in het Italiaansch– of dubbel boekhouden.

Grondtaal: Hollandsch of Spaansch

Curaçao, 13 Juni 1893.

PEPSINA DE HOGG
RECETADA POR EL CUERPO MÉDICO DESDE 1854

La PEPSINA titulada de HOGG, es cinco veces mas activa que la Pepsina amilácea.

1° **PÍLDORAS** DE PEPSINA PURA ACIDIFICADA, Males de estómago, digestiones difíciles, gastralgia, etc.
2° **PÍLDORAS** de PEPSINA con HIERRO reducido por el HIDROGENO, Malas digestiones de personas débiles y anémicas.
3° **PÍLDORAS** DE PEPSINA CON IODURO DE HIERRO, Dispepsia complicada de linfatismo, de raquitismo, etc.

Estas pídoras son muy solubles en el estómago.

HOGG, 2, RUE CASTIGLIONE, PARIS y *FARMACIAS.*

IMPRENTA DE LA LIBRERIA DE A. BETHENCOURT É HIJOS, CURAÇAO.